

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingefdelingen

Dato:
Dok.: 1031758

UDKAST TIL TALE

til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål B
fra Folketingets Indfødsretsudvalg den 11. marts 2014

Samrådsspørgsmål B

"I Berlingske Tidende den 24. juni 2011 i artiklen "Pind beskyldes for at puste til terrorfrygt" udtalte ministeren, dengang som Socialdemokraternes retsordfører, følgende: "Min indstilling er den, at når PET anbefaler, at der er nogen, som ikke skal have statsborgerskab, fordi de er til fare for rigets sikkerhed, skal den anbefaling følges. Er det i strid med konventionen, må konventionen laves om." På den baggrund bedes ministeren redegøre for, hvorfor ministeren i artiklen "Minister: Jeg har i dag talt med embedsværket" den 9. januar 2014 i Politiken afviser at arbejde for at ændre statsløsekonventionen."

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jan E. Jørgensen (V).

[Indledning]

Jeg vil gerne indledningsvist slå fast, at regeringen ønsker at overholde Danmarks internationale forpligtelser - også på statsløseområdet, og at regeringen fuldt ud støtter det overordnede formål med statsløsekonventionen, som jo altså er at begrænse statsløshed.

[Retsgrundlag]

Det følger af statsløsekonventionens artikel 1, at en person, der er født statsløs i Danmark, kun kan nægtes statsborgerskab, hvis den pågældende er fundet skyldig i en forbrydelse mod statens sikkerhed *eller* er idømt fængselsstraf på 5 år eller derover for en strafbar handling.

Det er ikke tilstrækkeligt, at den pågældende vurderes at kunne være til fare for landets sikkerhed.

[Tidligere integrationsminister Søren Pinds undersøgelse af UNHCR's samt andre landes fortolkning af konventionen]

I sommeren 2011 besluttede daværende integrationsminister Søren Pind dels at iværksætte en undersøgelse af anvendelsen og fortolkningen af konventionens artikel 1 i andre lande, dels at sende en forespørgsel til UNHCR vedrørende fortolkningen af konventionen.

Som det fremgår af Justitsministeriets brev af 9. november 2011 til Folketingets Indfødsretsudvalg, understregede UNHCR i en besvarelse til det tidligere Integrationsministerium, at det er en helt grundlæggende betingelse for at kunne gøre brug af undtagelsesbestemmelsen og dermed nægte statsborgerret, at den pågældende enten er fundet skyldig i en forbrydelse mod statens sikkerhed *eller* er idømt fængselsstraf på 5 år eller derover.

UNHCR understregede herudover, at anvendelsen af bestemmelsen i forbindelse med konventionens tilblivelse meget nøje blev afgrænset til kun at omfatte tilfælde, hvor en person er dømt for en forbrydelse.

UNHCR understregede endvidere, at afgrænsningen blev foretaget netop for at sikre, at staterne kun kunne afslå at meddele statsborgerskab, når en person var dømt for en forbrydelse.

Det fremgår også af Justitsministeriets brev af 9. november 2011 til Folketingets Indfødsretsudvalg, at det på baggrund af besvarelserne fra de adspurgte lande kan konstateres, at der er bred enighed om fortolkningen af konventionen.

Der er således enighed om, at meddelelse af statsborgerret i overensstemmelse med konventionen ikke kan gøres afhængig af andre betingelser end de, der er anført i artikel 1, herunder at en person alene vil kunne nægtes statsborgerret, hvis den pågældende er fundet skyldig i en forbrydelse mod statens sikkerhed.

Det er ikke tilstrækkeligt, at den pågældende vurderes at kunne være til fare for statens sikkerhed uden at være dømt herfor.

[Afslutning]

Som det fremgår af Justitsministeriets brev af 9. november 2011, er der bred enighed om fortolkningen af konventionen.

Derudover fremgår det af UNHCR's besvarelse, at bestemmelsen meget nøje blev afgrænset til kun at omfatte tilfælde, hvor en person er dømt for en forbrydelse, og at denne afgrænsning blev foretaget netop for at sikre, at staterne kun kunne afslå at meddele statsborgerskab, når en person var dømt for en forbrydelse.

Selv om det er 50 år siden, at statsløsekonventionen blev vedtaget, og der i lyset af den tid, der er gået, kan være enkelte elementer i konventionen, som vi i dag kunne ønske, så anderledes ud, er der fortsat tale om en vigtig konvention, og formålet om at begrænse statsløshed er fortsat af helt afgørende betydning.

Dette kan blandt andet ses ved, at der stadig i 2012 og 2013 er nye lande, der har ratificeret konventionen.

Det er for mig et udtryk for, at der er tale om en konvention, som fortsat er aktuel og relevant.

Der er heller ikke noget i besvarelsene fra de adspurgte lande, der giver anledning til at tro, at andre lande vil støtte et forslag om at ændre konventionen.

Da jeg vurderer, at det vil være udsigtsløst, og da det er et grundlæggende princip i konventionen, at ingen er skyldig, før man er dømt, er jeg ikke indstillet på at tage kontakt til de lande, der i øvrigt har ratificeret konventionen, med henblik på forhandlinger om en ændring af konventionen.

Tak for ordet.